

Balada lăcustelor

Victor Neagoie

Discipolii piraților pe tancuri

Ghidează-n valuri hoarde de lăcuste

În spațiul Carpatin, în strânse flancuri,

Să roadă cetinile noastre-auguste.

Jivine vechi și noi se-ntind covoare,

Sălbatică se-aruncă la laringe.

Haotică și hipnotizatoare

Rețeaua-n stea roșcată se încinge.

Aurolacii urlă, urlă prin canale.

Parlamentarii joacă, joacă geamparale.

Miniștrii-adună vile, procente și amante.

Primarii și prefectii fac chefuri cu bacante.

Creștini sărmani îngheață în blocuri fără focuri,

Iar mafioții-aruncă milioanele la jocuri.

Bătrâni se sting de foame pe paturi de spitale,

Iar sute de fundații ard gazul la taclale.

*Argila mucenicilor vibrează
Sub jetu'-atâtor fabuloase vicii,
Și clopotele grele protestează
Strivite de zadarnice suplicii.*

*Când mlaștina cetății ne respinge
Sub streșini vechi de codru, la izvoare,
Un fulger hiperbolic se prelinge
Și-apare-o spadă exterminatoare.*

*Veniți să zvârlim în hăuri lăcustele vorace!
Veniți să cinstim cu lauri creștinii cei tenace!
Veniți să aprindem focul sacrului altar!
Veniți să renaștem forța pădurii de stejar!*

*Veniți să aprindem vraja stinsului izvor!
Veniți să lansăm în jerbe speranțele în zbor!
Plafoanele de ieri să spargem urcând cât aripi țîn!
Deșertul va da iarăși roade și haos mai puțin.*

Scrisă în anul 2000